

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1039/2019
11.12.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Драгана Аћимовића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Слободана Драгутиновића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину 2К 55/18 од 16.11.2018. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 46/19 од 09.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 11.12.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Слободана Драгутиновића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину 2К 55/18 од 16.11.2018. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 46/19 од 09.04.2019. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину 2К 95/18 од 16.11.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због два кривична дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ за које су му утврђене казне затвора у трајању од по седам месеци и изречена условна осуда тако што му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико у року од две године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Окривљени је обавезан и да измири све доспеле обавезе на име неплаћеног издржавања за мал.ошт. ББ и ВВ, чији је законски заступник ГГ, на начин ближе описан у изреци ове пресуде.

На основу члана 262. став 1. и члана 261. ЗКП, окривљени је обавезан на плаћање паушала и трошкова кривичног поступка ближе наведено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 46/19 од 09.04.2019. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА и његовог браниоца, адв. Слободана Драгутиновића, а пресуда Основног суда у Параћину 2К 95/18 од 16.11.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног АА, адв. Слободан Драгутиновић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1), са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање или пак исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Слободана Драгутиновића, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП је неоснован, док је у осталом делу захтев недозвољен.

Бранилац окривљеног, АА, адв. Слободан Драгутиновић, у поднетом захтеву за заштиту законитости, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, не опредељује конкретну учињену повреду закона, а из образложења захтева произилази да је захтев поднет због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП. Наведена повреда је, према наводима захтева учињена тиме што је против окривљеног АА пред истим судом вођен кривични поступак у предмету Основног суда у Параћину 7К 228/13, где је донета пресуда којом је окривљени ослобођен од оптужбе због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ, а наведена пресуда је потврђена пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 180/14, те да је доношењем правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, повређена одредба члана 4. ЗКП, то јест начело *ne bis in idem*, а Врховни касациони суд овакве наводе оцењује неоснованим.

Из списка предмета произилази да је правноснажном пресудом Основног суда у Параћину 2К 55/18 од 16.11.2018. године, против које је поднет захтев за заштиту законитости, окривљени АА оглашен кривим због два кривична дела недавања издржавања из члана 195. став 1. КЗ, да у временском периоду од 23.01.2015. године до 31.12.2017. године...није давао издржавање у пуном износу, за своју децу, мал. ошт. ББ и ВВ, које је по закону дужан да издржава.

Пресудом Основног суда у Параћину 7К 228/13 од 09.12.2013. године, окривљени АА је на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио два кривична дела недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика, да у временском периоду од 21.01.2010. године до 21.01.2013. године ...

није давао издржавање за своју мал. децу... које је по закону био дужан да издржава.

Одредбом члана 4. став 1. ЗКП, прописано је да нико не може бити гоњен за кривично дело за коју је одлуком суда правноснажно ослобођен, или је осуђен, или за које је оптужба правноснажно одбијена, или је поступак правноснажно обустављен.

Одредбом члана 4. став 1. Протокола 7. Конвенције за заштиту људских права и основних слобода, је прописано да се никоме не сме судити нити се може поново казнити у кривичном поступку у надлежности исте државе за дело због кога је већ био правноснажно ослобођен или је осуђен у складу са законом и кривичним поступком.

Одредбом члана 34. став 4. Устава Републике Србије, прописано је да нико не може да буде гоњен и кажњен за кривично дело за које је правноснажном пресудом ослобођен или осуђен или за коју је оптужба правноснажно одбијена или је поступак правноснажно обустављен, те да истим забранама подлеже вођење поступка за неко друго кажњено дело.

Полазећи од наведеног, по оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају, а имајући у виду да је правноснажном пресудом Основног суда у Параћину 4К 228/13 од 09.12.2013. године, окривљени АА ослобођен од оптужбе за радње учињене пре инкриминисаног периода наведеног у правноснажној пресуди Основног суда у Параћину К 55/18 од 16.11.2018. године, дакле окривљени АА је оглашен кривим и осуђен за радње кривичних дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ, у другом временском периоду то јест након доношења правноснажне пресуде којом је ослобођен од оптужбе, па се не може говорити о правноснажно пресуђеној ствари како се то неосновано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Из наведених разлога, по оцени Врховног касационог суда, правноснажна пресуда Основног суда у Параћину 7К 228/13 од 09.12.2013. године, није пресуђена ствар у односу на побијане правноснажне пресуде против којих је поднет захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 34. став 4. Устава Републике Србије, члана 4. став 1. ЗКП и члана 4. став 1. Протокола 7 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода, па се неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да је доношењем побијаних правноснажних пресуда учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Осталим наводима захтева за заштиту законитости се истиче да суд није утврдио постојање умишљаја код окривљеног, да није утврђено до када је заједница између странака трајала и до када је окривљени био у обавези да плаћа издржавање, из чега произилази да се захтевом оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним пресудама, а из којих разлога, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. у делу у којем је захтев одбацио као недозвољен, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић